

ການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ - ເລກສິບເຈັດ

ການບຸກໃຫ້ກະດູກແຫ້ງພື້ນດິນຂຶ້ນ: ການເອີ້ນເອົາສູ່ຄວາມບໍລິສຸດ ແລະ
ຄວາມເຊື່ອໃນເວລາແຫ່ງການຄອຍຖ້າ

Jeff Pippenger
2023-11-17

ກະດູກແຫ້ງທີ່ນອນຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນ, ຊຶ່ງໄດ້ຍືນ "ສຽງ" ຂອງຜູ້ທີ່ຮ້ອງຢູ່ໃນຖົນກັນດານ,
ກໍເປັນເພາະວ່າພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນໄດ້ສະເດັດມາແລ້ວ,
ເປັນການສຳເລັດຕາມພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຢຊູທີ່ຈະຊົງສົ່ງພຣະອົງມາ. ໃນຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຂອງພວກ
Millerites, ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ພວກເຂົາກຳລັງຢູ່ໃນເວລາລ່ຽມຕາມຄຳອຸປະມາເລື່ອງພຣະຍົງພົມມະຈັນ.

"ບັນດາຜູ້ທີ່ຜິດຫວັງໄດ້ເຫັນຈາກພຣະຄຳພີວ່າ ພວກເຂົາຢູ່ໃນໄລຍະເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ,
ແລະວ່າພວກເຂົາຈະຕ້ອງຄອຍຖ້າຢ່າງອົດທົນຕໍ່ການສຳເລັດເປັນຈົງຂອງນິມິດ.
ຫຼັກຖານດຽວກັນທີ່ໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ຄອຍຖ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໃນປີ 1843
ກໍໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ຄາດຫວັງພຣະອົງໃນປີ 1844." Spiritual Gifts, ແຫຼ່ງ 1, 153.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໂດຍພວກ Millerites ຍ່ອມທຳຊ້າປະສົບການແຫ່ງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ,
ແລະເມື່ອພວກເຂົາກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ
ພວກເຂົາເອງກໍຢູ່ໃນເວລາແຫ່ງການຖ້າຄອຍຂອງຄຳອຸປະມາເລື່ອງຍົງພົມມະຈາລີເຊັນກັນ.
ມີເຕັອດິທິພົນຂອງພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນເທົ່ານັ້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສາມາດເຫັນຄວາມຈິງນີ້. ການຮັບຮູ້ນັ້ນ,
ຊຶ່ງຖືກນຳໃຫ້ເກີດຂຶ້ນໂດຍພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນ, ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຳພະຍາກອນຂໍທຳອິດທີ່ Ezekiel
ໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ປະກາດແກ່ທຸກເຊົ້າແຫ່ງກະດູກແຫ້ງທີ່ຕາຍແລ້ວ.

ພຣະອົງຍັງໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້ານ້ອຍອີກວ່າ, "ຈົ່ງພະຍາກອນເໜືອກະດູກເຫຼົ່ານີ້, ແລະກ່າວແກ່ມັນວ່າ, ໂອ
ກະດູກແຫ້ງທັງໝົດເອີຍ, ຈົ່ງຟັງພຣະວາຈາຂອງພຣະຢາເວ.
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນີ້ແກ່ກະດູກເຫຼົ່ານີ້ວ່າ, ເບື້ອງແມ່, ເຮົາຈະໃຫ້ລົມຫາຍໃຈເຂົ້າມາໃນພວກເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະມີຊີວິດ; ແລະເຮົາຈະວາງເສັ້ນເອັນເທິງພວກເຈົ້າ,
ແລະຈະໃຫ້ເນື້ອງອກຂຶ້ນມາເທິງພວກເຈົ້າ, ແລະປົກຄຸມພວກເຈົ້າດ້ວຍຜົວໜັງ,
ແລະໃສ່ລົມຫາຍໃຈໃນພວກເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າຈະມີຊີວິດ; ແລະພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຢາເວ."
ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈົ່ງພະຍາກອນຕາມທີ່ໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາ; ແລະເມື່ອຂ້ານ້ອຍກຳລັງພະຍາກອນຢູ່ນັ້ນ,
ກໍມີສຽງໜັງ, ແລະເບື້ອງແມ່, ມີການສັ່ນສະເທືອນ, ແລະກະດູກກໍມາຮອມກັນ,
ກະດູກເຂົ້າກັບກະດູກຂອງມັນ. ແລະເມື່ອຂ້ານ້ອຍເບື້ອງ, ເບື້ອງແມ່,
ເສັ້ນເອັນແລະເນື້ອງອກຂຶ້ນມາເທິງພວກເຈົ້າ, ແລະຜົວໜັງປົກຄຸມພວກເຈົ້າຢູ່ເທິງ;
ແຕ່ບໍ່ມີລົມຫາຍໃຈໃນພວກເຈົ້າ. ເອເຊກຍຸ 37:4-8.

"ສຽງ" ເປັນຕົວແທນຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ໃນຈຸດນັ້ນ ພວກພົມມະຈາຣີຈຳເປັນຕ້ອງຕະໜັກວ່າ
ພວກເຂົາກຳລັງຢູ່ໃນເວລາແຫ່ງການລ່ຽມ. ຄຳຊີເດນະໃນພຣະຄຳພີກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຜິດຫວັງຈຳຕ້ອງເຮັດ
ເມື່ອພວກເຂົາຕະໜັກວ່າຕົນຢູ່ໃນເວລາແຫ່ງການລ່ຽມນັ້ນ ມີຢູ່ຢ່າງອຸດົມສົມບູນ. ເຢເຣມີຍາສອນວ່າ
ພວກເຂົາຕ້ອງບໍ່ຫວນກັບໄປຫາ "ທຸລີມນຸມຂອງຜູ້ຍາະເຍື້ອ" ອີກເລີຍ ຊຶ່ງໃນຂ່າວສານເຖິງເມືອງຟິລາເດັນເຟຍ
ກໍຄື ທຳມະສາລາຂອງຊາຕານ. ພວກເຂົາຕ້ອງແຍກສົງອັນປະເສດອອກຈາກສົງອັນຕ່ຳຊ້ຳດ້ວຍ.
ສົງອັນປະເສດທີ່ຖືກນຳໄປທຽບກັບສົງອັນຕ່ຳຊ້ຳນັ້ນ ມີຄວາມໝາຍສອງຊັ້ນ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງທາງຄຳພະຍາກອນນີໜຶ່ງມາແລ້ວ
ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳຄວາມຝັນຂອງ William Miller ມາປະຍຸກຕາໃຊ້.
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳມາອັນຍະມະນີຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າເປັນຄວາມຈິງທັງໝົດແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະອັນຍະມະນີບົ່ມວ່າເປັນຄຳສອນທີ່ຖືກບົດເບືອນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ມີຜູ້ຊື່ແນະໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ James
White ກໍໄດ້ນຳຄວາມຝັນຂອງ William Miller ມາປະຍຸກຕາໃຊ້ໄຊ້ນັ້ນ ແລະໃນການປະຍຸກຕາໃຊ້ຂອງລາວ
ລາວໄດ້ລະບຸອັນຍະມະນີວ່າເປັນປະຊາຊົນຜູ້ສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະອັນຍະມະນີບົ່ມວ່າເປັນຜູ້ປະກາດຕົນວ່າຍຶດຖືຄວາມຈິງຢ່າງຫຼອກລວງ. ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າສືບສວນສົງທິ
James White ໄດ້ສອນກ່ຽວກັບຄວາມຝັນນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຕະໜັກວ່າ ພວກເຮົາທັງສອງຖືກຕ້ອງ.
ອັນຍະມະນີສາມາດເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະອັນຍະມະນີບົ່ມ ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ບໍ່ສັດຊື່
ແຕ່ອັນຍະມະນີກໍສາມາດເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຈິງທັງໝົດແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະອັນຍະມະນີບົ່ມກໍສາມາດເປັນຄຳສອນເທັດ. James White ໄດ້ນຳຄວາມຝັນຂອງ Miller
ມາປະຍຸກຕາໃຊ້ກັບປະຫວັດສາດທີ່ James White ກຳລັງດຳລົງຢູ່ໃນເວລານັ້ນ
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໃກ້ຄວາມຝັນນັ້ນໃນຖານະເປັນປະຫວັດສາດຂອງວັນສຸດທ້າຍ.
ເມື່ອນຳການປະຍຸກຕາໃຊ້ທັງສອງມາລວມກັນ ກໍຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ມະນຸດກາຍເປັນສົງທິຕົນເຊື້ອ
ແລະຖ້າພວກເຂົາເລືອກຍຶດໝັ້ນໃນຄຳສອນທີ່ຜິດພາດ
ພວກເຂົາຈະຖືກກວາດອອກນອກໜ້າຕ່າງໂດຍຊາຍຜູ້ຖືໂປຼຟິດຟຸນ
ພ້ອມກັບຄຳສອນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຜູກພັນຕົນເອງເຂົ້າໄປ. ພວກເຮົາເປັນດັ່ງສົງທິພວກເຮົາກິນ.
ເມື່ອຜູ້ທີ່ຜິດຫວັງພົບວ່າພວກເຂົາກຳລັງຢູ່ໃນເວລາແຫ່ງການລຳຖ້າ, ຕາມຄຳຂອງເຢເຣມີຍາ
ພວກເຂົາຈະຕ້ອງແຍກສົງທິມີຄຳອອກຈາກສົງທິຕ່ຳຊ້າ.

"ເປັນໄປໄດ້ແນວໃດທີ່ມະນຸດຜູ້ຢູ່ໃນສະພາບເຮັດສົງຄາມກັບການປົກຄອງຂອງພຣະເຈົ້າ
ຈຶ່ງໄດ້ຄອບຄອງບັນຍາທິບາງຄັ້ງພວກເຂົາສະແດງອອກ?
ຊາຕານເອງໄດ້ຮັບການສຶກສາໃນລານແຫ່ງສະຫວັນ ແລະມັນມີຄວາມຮູ້ທັງຜ່າຍດີແລະຜ່າຍຊົ່ວ.
ມັນນຳສົງຄຳມາປົນກັບສົງຄຳຊ້າ, ແລະມີແຕ່ສົງຄຳໃຫ້ອຳນາດແກ່ມັນໃນການຫຼອກລວງ.
ແຕ່ເນື່ອງຈາກຊາຕານໄດ້ຫົມຕົນເອງໃນອາພອນແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງອັນສົດໃສແຫ່ງສະຫວັນ
ພວກເຮົາຈະຮັບມັນເປັນທູດສະຫວັນແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງບໍ? ຜູ້ລ້ວງມີຕົວແທນຂອງມັນ,
ຜູ້ຖືກອົບຮົມຕາມວິທີການຂອງມັນ, ໄດ້ຮັບແຮງດຶງໃຈໂດຍຈິດວິນຍານຂອງມັນ,
ແລະເໝາະສົມກັບວຽກງານຂອງມັນ. ພວກເຮົາຈະຮ່ວມມືກັບພວກເຂົາບໍ?
ພວກເຮົາຈະຮັບເອົາຜົນງານຂອງຕົວແທນຂອງມັນວ່າເປັນສົງຄຳເປັນຕ່າງການໄດ້ມາຊືງການສຶກສາບໍ?"
Ministry of Healing, 440.

ສົງທິມີຄຳປະເສີດ ແລະ ສົງທິຕ່ຳຊ້າ ເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຜິດພາດ.
ມັນຍັງເປັນຕົວແທນຂອງມະນຸດສອງຈຳພວກອີກດ້ວຍ.

"ແນວໃດກໍຕາມ ຮາກຖານຂອງພຣະເຈົ້າຍັງຄົງໝັ້ນຄົງ, ມີຕາປະທັບນີ້ວ່າ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮູ້ຈັກບັນດາຜູ້ທີ່ເປັນຂອງພຣະອົງ. ແລະ, ໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເອີ້ນອອກນາມຂອງພຣະຄຣິດ
ຈົ່ງຫັນອອກຈາກຄວາມອະທຳ. ແຕ່ໃນເຮືອນໃຫຍ່ຫຼັງໜຶ່ງ ມີໄດ້ມີແຕ່ພາຊະນະທີ່ເປັນຄຳ ແລະເງິນເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຍັງມີທັງໄມ້ ແລະດິນດ້ວຍ; ແລະບາງຢ່າງກໍສຳລັບກຽດ, ແລະບາງຢ່າງກໍສຳລັບຄວາມບໍ່ມີກຽດ.' ເຮືອນ
'ໃຫຍ່' ໝາຍເຖິງຄຣິດຕະຈັກ. ໃນຄຣິດຕະຈັກຈະພົບມີທັງສົງທິຕ່ຳຊ້າ ແລະສົງທິລ້ຳຄ່າ.
ຕາໜ່າງທີ່ຫວ່ານລົງໃນທະເລຍ່ອມລວບຮວມໄດ້ທັງດີ ແລະຊົ່ວ." Review and Herald, February 5,
1901.

ເຢເຣມີຍາໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງວ່າ ຖ້າຫາກລາວຈະກັບຄືນມາ
ລາວຈຳເປັນຕ້ອງແຍກຕົນອອກຈາກພວກຍິງພົມມະຈາລີທິໃຈ້ຈ້າ

ແລະລາວຍັງຕ້ອງແຍກຕົນອອກຈາກຄຳສອນທີ່ຜິດພາດຂອງພວກຍິງພົມມະຈາລິທິໂງ່ຈຳນນັດວັຍ.
ໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນ ຄືບັນດາຜູ້ທີ່ເຂົ້າສູ່ຄວາມເປັນເອກະພາບອັນສົມບູນ. ເຢຣຸມຢາກກຳລັງເປັນຕົວແທນຂອງ
ງວຽກງານທີ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນໃຫ້ຮັບການປະທັບຕາໂດຍຂ່າວສານທີ່ສອງຂອງເອເຊກຽນກ່ຽວກັບລົມທັງສີ
ຈຳຕ້ອງບັນລຸໃຫ້ໄດ້ ຖ້າພວກເຂົາຈະເປັນ "ບາກ" ຂອງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອນິມົດເວົ້າ.
ນິມົດໄດ້ເວົ້າໃນປະຫວັດສາດຍຸກມືນເລື່ອນ ເມື່ອການພິພາກສາມາດເຖິງ,
ແລະມັນເວົ້າໃນປະຫວັດສາດຂອງໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນ ເມື່ອສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກເວົ້າ
ແລະການພິພາກສາຂອງວິບັດທີ່ສາມມາເຖິງ. ແລ້ວບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ບັນລຸງວຽກງານທີ່ຖືກຊີ້ບອກໂດຍເຢຣຸມຢານັ້ນ
ຈະຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນຄົນຍາມຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສົງພຣະຜູ້ປອບໂຍນມາເພື່ອປຸກຜູ້ທີ່ຜິດຫວັງໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍຂອງເຂົາ,
ພຣະອົງຊົງຊີ້ບອກເຖິງພາລະກິດແຫ່ງການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດອັນໜຶ່ງ
ຊົງເຂົ້າທັງໝົດຈຳເປັນຕ້ອງກະທຳໃຫ້ສຳເລັດ
ຖ້າເຂົາຈະເປັນຜູ້ກ່າວແທນພຣະອົງໃນວິກິດການແຫ່ງກິດໝາຍວັນອາທິດ.
ເອຊາຢາເຫັນພ້ອມກັບຄຳຕັກເຕືອນຂອງເຢຣຸມຢາ.

ຊ່າງງາມສັກບານໃດໜຶ່ງ ຢູ່ເທິງພູເຂົາ ແມ່ນຕົນຂອງຜູ້ທີ່ນຳຂ່າວດີມາ, ຜູ້ປະກາດສັນຕິສຸກ;
ຜູ້ນຳຂ່າວດີແຫ່ງຄວາມດີມາ, ຜູ້ປະກາດຄວາມລອດພົ້ນ; ຜູ້ກ່າວແກ່ຊື່ໃນວ່າ,
ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຊົງຄອບຄອງ! ຄົນຍາມຂອງເຈົ້າຈະເບິ່ງສຽງຂຶ້ນ;
ພວກເຂົາຈະຮ້ອງເພງພ້ອມກັນດ້ວຍສຽງດຽວກັນ: ເພາະພວກເຂົາຈະເຫັນຢ່າງແຈ້ງຊັດ,
ເມື່ອພຣະຢາເວຈະນຳຊື່ໃນກັບຄືນມາ. ຈົ່ງປະທຸຄວາມຊືນບານອອກມາ, ຈົ່ງຮ້ອງເພງພ້ອມກັນ, ໃອ
ບັນດາບ່ອນຮ້າງພັງແຫ່ງເຢຣຸຊາເລັມ: ເພາະພຣະຢາເວໄດ້ຊົງປອບໂຍນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ,
ພຣະອົງໄດ້ຊົງໄຖ່ເຢຣຸຊາເລັມແລ້ວ. ເອຊາຢາ 52:7-9.

ບັນດາຜູ້ທີ່ "ນຳຂ່າວດີມາ" ແລະຜູ້ທີ່ "ປະກາດສັນຕິສຸກແລະຄວາມລອດ" ຍົກ "ສຽງຂອງຕົນຂຶ້ນພ້ອມກັນ,"
ເພາະວ່າພວກເຂົາ "ຈະເຫັນຕ່າງກັນ."

ເມື່ອກິບາງຄົນໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຂົ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ
ພວກເຂົາໄດ້ນຳອິດທິພົນຂອງຕົນເຂົ້າຮ່ວມກັບບັນດາຜູ້ທີ່ເຂົ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວເຖິງແລ້ວ,
ແລະຮ່ວມກັນພວກເຂົາເຮັດທຸກຢ່າງເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້ເພື່ອຊື່ນຳໃຫ້ຫ່າງອອກຈາກກາຍອັນດຽວ
ແລະກໍໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນ;
ແລະອິດທິພົນຂອງພວກເຂົານຳຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າສູ່ຄວາມເສຍຫາຍຊື່ສຽງ. ພຣະເຢຊູ
ແລະທູດສະຫວັນອັນບໍລິສຸດກຳລັງນຳຂຶ້ນແລະລວບລວມປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າສູ່ຄວາມເຊື່ອອັນດຽວ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາທັງໝົດຈະມີຈິດໃຈອັນດຽວ ແລະການພິຈາລະນາອັນດຽວ.
ແລະໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຖືກນຳເຂົ້າສູ່ເອກະພາບແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ,
ເພື່ອໃຫ້ເຫັນພ້ອມກັນເຖິງຄວາມຈິງອັນສຳຄັນ ແລະສົມຄວນເຄົາລົບສຳລັບເວລານີ້,
ຊາຕານກໍກຳລັງເຮັດວຽກເພື່ອຕໍ່ຕ້ານການກ້າວໜ້າຂອງພວກເຂົາ.
ພຣະເຢຊູກຳລັງທຳງານໂດຍຜ່ານເຄື່ອງມືຂອງພຣະອົງເພື່ອລວບລວມແລະເຮັດໃຫ້ເປັນອັນໜຶ່ງ.
ຊາຕານທຳງານໂດຍຜ່ານເຄື່ອງມືຂອງມັນເພື່ອກະຈາຍແລະແບ່ງແຍກ. "ເພາະເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະອອກຄຳສັ່ງ
ແລະເຮົາຈະຜິດລ້າງວົງວານອິສະຣາເອນທຳມາກາງບັນດາປະຊາຊາດທັງໝົດ
ເໝືອນດັ່ງເມັດເຂົ້າຖືກຮ່ອນໃນຕະແກງ,
ແຕ່ແມ່ນວ່າຈະບໍ່ມີແມ່ນແຕ່ເມັດນ້ອຍທີ່ສຸດຕົກລົງເຖິງພື້ນດິນ."

"ໃນບັດນີ້ ພຣະເຈົ້າກຳລັງທົດສອບ ແລະເຟສູດປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ອຸປະສັຍກຳລັງຖືກພັດທະນາ.
ບັນດາທູດສະຫວັນກຳລັງຊົງນຳໜັກຄຸນຄຳທາງສົນທິ
ແລະບັນທຶກການກະທຳທັງປວງຂອງບຸດຫຼານແຫ່ງມະນຸດໄວ້ຢ່າງສັດຊື່."

ໃນທ່າມກາງຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນວ່າເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ມີໃຈທີ່ເສື່ອມຊາມຢູ່; ແຕ່ພວກເຂົາຈະຖືກທົດສອບ ແລະພິສູດ. ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງອ່ານຈົດໃຈຂອງທຸກຄົນ ຈະນຳເອົາສິ່ງລັບແຫ່ງຄວາມມັດສະໝາມາເປີດເຜີຍ ໃນບ່ອນທີ່ມັກຈະຖືກສົງໄສນ້ອຍທີ່ສຸດ, ເພື່ອວ່າເຄື່ອງກົດຂວາງທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຂັດຂວາງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງຄວາມຈິງຈະຖືກຍົກອອກໄປ ແລະພຣະເຈົ້າຈະມີປະຊາຊົນທີ່ສະອາດ ແລະບໍລິສຸດ ເພື່ອປະກາດຂໍ້ກຳນົດ ແລະຄຳພິພາກສາຂອງພຣະອົງ."

"ພຣະຜູ້ນຳແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພວກເຮົາ ຊົງນຳປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໄປທີ່ລະເຂັ້ມຕອນ ຊຳລະພວກເຂົາໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະຕຽມພວກເຂົາໃຫ້ເໝາະສົມສຳລັບການຖືກຍົກຍ້າຍໄປ, ແລະຊົງປະໃຫ້ໄວ້ທາງດ້ານຫຼັງ ບັນດາຜູ້ທີ່ມີໃຈໃນມື້ອອກຫ່າງຈາກກຸ່ມກາຍ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ຕັ້ງໃຈຈະຖືກນຳພາ, ແລະພິຈາລະນາຄວາມຊອບທຳຂອງຕົນເອງ. 'ເຫດສະນັ້ນ ຖ້າຄວາມສະຫວ່າງທີ່ຢູ່ໃນທ່ານເປັນຄວາມມັດສະໝາ ມັດສະໝາມັດສະໝາຈະໃຫຍ່ຫຼວງເພີ່ມໃດ!' ບໍ່ມີຄວາມຫຼົງຜິດອັນໃດທີ່ຈະຫຼອກລວງຈົດໃຈມະນຸດໄດ້ຫຼາຍໄປກວ່າຄວາມຫຼົງຜິດອັນນັ້ນ ຊົງນຳຄົນໃຫ້ປ່ອຍໃຈຕາມຈິດວິນຍານແຫ່ງຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົນເອງ, ໃຫ້ເຊື່ອວ່າພວກເຂົາຖືກຕ້ອງ ແລະຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຖອຍຫ່າງອອກຈາກປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຄວາມສະຫວ່າງທີ່ພວກເຂົາຖະໜອມໄວ້ນັ້ນແທ້ຈິງແມ່ນຄວາມມັດ." Testimonies, volume 1, 332, 333.

ຄຳວ່າ "ນຳຂ້າວປະເສີດມາ" ຖືກກ່າວຊ້ຳເຖິງສອງເທື່ອໃນຂໍ້ຄວາມຕອນໜ້າຂອງພຣະທຳເອຊາຢາ ເພື່ອຊີ້ບອກປະຫວັດຂອງສຽງຮ້ອງຍາມທ່ຽງຄົນ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຂໍ້ພຣະຄຳທີ່ນຳໄປສູ່ຄຳບັນຍາຍຂອງເອຊາຢາກ ງວກັບຄວາມເປັນນຳໜຶ່ງໃຈດຽວທີ່ສຳເລັດຂຶ້ນເມື່ອສິ່ງມີຄຳຖືກແຍກອອກຈາກສິ່ງຊົ່ວຊ້າ.

ຈົ່ງຕົນຂຶ້ນ, ຈົ່ງຕົນຂຶ້ນ; ຈົ່ງສວມໃສ່ກຳລັງຂອງເຈົ້າ, ໂອ ສີໂອນ; ຈົ່ງສວມໃສ່ອາພອນອັນງົດງາມຂອງເຈົ້າ, ໂອ ເຢຣຸຊາເລັມ, ນະຄອນບໍລິສຸດ: ເພາະວ່ານັບແຕ່ນັ້ນ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດ ແລະ ຜູ້ບໍ່ສະອາດ ຈະບໍ່ເຂົ້າມາໃນເຈົ້າອີກຕຳໄປ. ຈົ່ງສັນຜຸນອອກຈາກຕົວເຈົ້າ; ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ແລະ ນັ່ງລົງ, ໂອ ເຢຣຸຊາເລັມ: ຈົ່ງແກ້ເຄື່ອງຈອງທີ່ຂີ້ຂອງເຈົ້າອອກ, ໂອ ບຸດສາວເຊີຍຂອງສີໂອນ. ເອຊາຢາ 52:1, 2.

ເຢເຣມຢາເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ ຜູ້ຊົງຮັບຮູ້ວ່າຕົນກຳລັງຢູ່ໃນເວລາແຫ່ງການຄອຍຊ້າ. ອີຊາຢາໄດ້ບັນຊາບຸກຄົນດຽວກັນເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ "ຈົ່ງຕົນຂຶ້ນ, ຈົ່ງຕົນຂຶ້ນ." ພວກເຂົາກໍຕົນຂຶ້ນ ແລະໃນທີ່ສຸດກໍມາເຖິງຈຸດໜຶ່ງທີ່ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບສຸໜັດ ແລະບໍ່ສະອາດຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າອີກຕຳໄປ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ກະທຳວຽກແຫ່ງການແຍກສິ່ງທີ່ປະເສີດອອກຈາກສິ່ງທີ່ຊົ່ວຊ້າແລ້ວ. "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະສົງໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ກ່ອນທີ່ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຈະຕົກລົງເທິງໂລກຢ່າງແຈ້ງຊັດຢັ້ງຂຶ້ນ."

"ພວກເຮົາກຳລັງເຂົ້າໃກ້ຈຸດສິ້ນສຸດຂອງປະຫວັດສາດໂລກນີ້ຢ່າງວ່ອງໄວ. ວາລະສຸດທ້າຍນັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາຫຼາຍຢູ່, ໃກ້ກວ່າທີ່ຫຼາຍຄົນຄາດຄິດໄວ້ຫຼາຍນັກ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກໜັກໃຈ ທີ່ຈະເຕືອນປະຊາຊົນຂອງເຮົາເຖິງຄວາມຈຳເປັນໃນການສະແຫວງຫາພຣະອົງຢ່າງຈິງຈັງ. ຫຼາຍຄົນກຳລັງຫຼິ້ນໄຫຼ ແລະຈະກ່າວສົງໄດ້ເລື້ອຍໆພວກເຂົາໃຫ້ຕົນຈາກຄວາມຫຼົ່ມໄຫຼຜ່າຍເນື້ອໜັງຂອງພວກເຂົາ? ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະສົງໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ກ່ອນທີ່ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຈະຕົກລົງເທິງໂລກຢ່າງແຈ້ງຊັດຢັ້ງຂຶ້ນ."

"ຜູ້ໃດຈະອາດທົນຢູ່ໄດ້ໃນວັນແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ? ແລະຜູ້ໃດຈະຍືນຢູ່ໄດ້ເມື່ອພຣະອົງປາກົດພຣະອົງ? ເພາະພຣະອົງເປັນເໝືອນໄມຂອງຜູ້ຫລອມ, ແລະເໝືອນສະບູຂອງຄົນຟອກຜ້າ: ແລະພຣະອົງຈະປະທັບນັ້ງດັງຜູ້ຫລອມ ແລະຜູ້ຊຳລະເງິນໃຫ້ບໍລິສຸດ: ແລະພຣະອົງຈະຊຳລະບຸດທັງຫລາຍຂອງເລວີ ແລະຈະຊຳລະພວກເຂົາເໝືອນຄຳ ແລະເງິນ,

ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຖ່ວຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຢາວດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ.”

“ພຣະຄຣິດຈະຊົງເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນທຸກໆເຄື່ອງປົດບັງແຫ່ງການເສດຖະກິດ.
ການປະຢັນຂອງສິ່ງທີ່ເທົ່າກັບສິ່ງທີ່ປອມບໍ່ອາດຫຼອກລວງພຣະອົງໄດ້.
‘ພຣະອົງຊົງເປັນເໝືອນໄຟຂອງຜູ້ຫຼອມ,’ ຊົງແຍກສົງອັນປະເສດອອກຈາກສົງອັນຕຳຊ້າ,
ແຍກຂີ້ຕະກອນອອກຈາກຄຳ.”

“ດັ່ງເຊັ່ນຄົນເລວີ
ປະຊາຊົນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄດ້ຖືກແຍກໄວ້ໂດຍພຣະອົງເພື່ອພຣະລາຊະກິດພິເສດຂອງພຣະອົງ.
ຄຣິດສະຕຽນແທ້ທຸກຄົນມີຖານະແຫ່ງປຸໂຣຫິດ. ເຂົາໄດ້ຮັບກຽດດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບອັນສັກສິດ
ໃນການເປັນຕົວແທນຕາມໂລກເຖິງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະບິດາໃນສະຫວັນຂອງເຂົາ.
ເຂົາຄວນຮັບຟັງພຣະດຳລັດນຶ່ງຢ່າງຖ່ອງແທ້ວ່າ, ‘ເຫດສະນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງບໍລິບູນ
ເໝືອນດັ່ງພຣະບິດາຂອງທ່ານຜູ້ສະຖິດໃນສະຫວັນຊົງບໍລິບູນ.”

“ແຕ່ສຳລັບພວກເຈົ້າຜູ້ຍຳເກງນາມຂອງເຮົາ ດວງຕາເວັນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຈະຂຶ້ນມາ
ພ້ອມດ້ວຍການຮັກສາໂລກຢູ່ໃນປົກຂອງພຣະອົງ; ແລະພວກເຈົ້າຈະອອກໄປ
ແລະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນດັ່ງລູກງົວທີ່ຢູ່ໃນຄອກ. ແລະພວກເຈົ້າຈະຢຽບຍຳຄົນອະທຳ;
ເພາະພວກເຂົາຈະເປັນຂີ້ຖືກຢູ່ໃຕ້ຜ່າເທົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ໃນວັນທີ່ເຮົາຈະກະທຳການນີ້,
ພຣະຢາວຈອມໂຍທາຕັດດັ່ງນີ້.”

“ຈົ່ງລະນຶກເຖິງພຣະບັນຍັດຂອງໂມເຊ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ຊົງເຮົາໄດ້ບັນຊາແກ່ເຂົາທີ່ເຮົາ
ເພື່ອຊາວອີສຣາເອນທັງປວງ, ພ້ອມດ້ວຍກົດເກນແລະຄຳຕັດສິນທັງຫຼາຍ. ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະສົ່ງເອລີຢາ
ຜູ້ພະຍາກອນ ມາຫາພວກເຈົ້າ ກ່ອນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະນຳສະພັງກົວຂອງພຣະເຢໂຮວາຈະມາເຖິງ;
ແລະທ່ານຈະນຳໃຈຂອງພວກທັງຫຼາຍໃຫ້ຫັນໄປຫາລູກທັງຫຼາຍ,
ແລະໃຈຂອງລູກທັງຫຼາຍໃຫ້ຫັນໄປຫາພໍ່ຂອງຕົນ, ຍ້າງວ່າເຮົາຈະມາ
ແລະຕິດແຜ່ນດິນໂລກດ້ວຍຄຳສາບແຊ່ງ.” Review and Herald, November 8, 1906.

ບັນດາຜູ້ທີ່ຄິດຖືຄຳສອນອັນຜິດພາດ ຈະຖືກແຍກອອກໃນປະຫວັດສາດທີ່ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍ “ສຽງ”
ທີ່ຮ້ອງຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ. ບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມໃຫ້ລັດເດດແຫ່ງການຊົງສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າ
ກໍໃຫ້ເກີດປະສົບການແຫ່ງການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດສ່ວນຕົວ, ຈະຖືກແຍກອອກຈາກ “ຄຳ”
ໃນປະຫວັດສາດທີ່ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍ “ສຽງ” ທີ່ຮ້ອງຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ. ພວກເຂົາຈະຍັງຄົງເປັນຊາວລາວດິເຊຍ,
ຢູ່ໃນຈຸດທີ່ລາວດິເຊຍຂ້າມຜ່ານໄປສູ່ຝັ່ງລາເດນເຟຍ.

ວຽກງານແຫ່ງການແຍກສົງຫຼືຄຳອອກຈາກສົງທີ່ຕຳຊ້ານ
ເກືອບທັງໝົດແມ່ນພຣະລາຊະກິດຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ
ຜູ້ຊົງມາຢ່າງກະທັນຫັນເພື່ອຊຳລະບັນດາບຸດຫຼານຂອງເລວີໃຫ້ບໍລິສຸດ ແຕ່ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມ.

ເຫດສະນັ້ນ, ທ່ານທັງຫຼາຍຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງຂ້ານ້ອຍ, ເມື່ອທ່ານໄດ້ເຊື່ອຟັງສະເໝີມາ,
ບໍ່ແມ່ນແຕ່ໃນເວລາທີ່ຂ້ານ້ອຍຢູ່ນຳທ່ານເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ບໍ່ດົນຍິ່ງຫຼາຍຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຢູ່ນຳ,
ຈົ່ງດຳເນີນຄວາມລອດຂອງຕົນໃຫ້ສຳເລັດດ້ວຍຄວາມຍຳເກງແລະຕົວສັນ.
ເພາະວ່າແມ່ນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງກະທຳຢູ່ໃນທ່ານ ທັງໃຫ້ປະສົງແລະໃຫ້ກະທຳຕາມພຣະປະສົງອັນດີຂອງພຣະອົງ.
ຈົ່ງກະທຳທຸກສິ່ງໂດຍປາດສະຈາກການຈົມບິນແລະການໂຕ້ຖຽງ, ເພື່ອທ່ານຈະເປັນຜູ້ບໍ່ມີຕຳຫນີ
ແລະບໍ່ມີໃທດ, ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ປາດສະຈາກການຕົຕຽນ, ຢູ່ທ່າມກາງຊົນຊາດທີ່ຄິດຄຽ້ວແລະວິບັດ,
ທ່າມກາງພວກເຂົານັ້ນທ່ານສ່ອງແສງດັ່ງດວງສະຫວ່າງໃນໂລກ. ຟີລິບປອຍ 2:12–15.

ເຢເຣມີຍາໄດ້ຮັບຄຳບອກໃຫ້ແຍກສົງຫຼືຄຳອອກຈາກສົງທີ່ຊົ່ວຊ້າ
ຖ້າຫາກລາວປາຖະໜາທີ່ຈະເປັນໂຄສົກຂອງພຣະເຈົ້າໃນການພິພາກສາທີ່ກຳລັງຈະມາ. ຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ

ເຢເຣມີຍາກາລັງໄດ້ຍື່ນຄຳບຶກສາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕົວລາວ ນັ້ນໄດ້ສະແດງວ່າ
ການສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະຜູ້ປອບໂຍນໄດ້ມີພ້ອມຢູ່ແລ້ວ ຖ້າຫາກລາວເລືອກທີ່ຈະຮັບເອົາພາລະກິດນັ້ນ.

“ວຽກງານແຫ່ງການໄດ້ຮັບຄວາມລອດນັ້ນເປັນການຮ່ວມມືກັນ, ເປັນການດຳເນີນງານຮ່ວມກັນ.
ຈະຕ້ອງມີການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບຄົນບາບຜູ້ກັບໃຈ.
ສິ່ງເປັນຄວາມຈຳເປັນສຳລັບການກ່ຽວກັບການອັນຖືກຕ້ອງໃນອຸບນໃສ.
ມະນຸດຈະຕ້ອງພະຍາຍາມຢ່າງຈິງຈັງເພື່ອເອົາຊະນະສິ່ງທີ່ຂັດຂວາງເຂົ້າຈາກການບັນລຸຄວາມຄົບຖ້ວນ.
ແຕ່ເຂົາຕ້ອງພົງພາພຣະເຈົ້າໂດຍສົມເຊື່ອເພື່ອຄວາມສຳເລັດ.
ຄວາມພະຍາຍາມຂອງມະນຸດໂດຍລຳພັງນັ້ນບໍ່ພຽງພໍ.
ບາດສະຈາກການຊ່ອຍເຫຼືອແຫ່ງລົດອຳນາດຈາກສະຫວັນ ມັນບໍ່ເກີດຜົນອັນໃດເລີຍ. ພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳ
ແລະ ມະນຸດກໍກະທຳ. ການຕ້ານທານຕໍ່ການລົ້ວລຸດຈະຕ້ອງມາຈາກມະນຸດ,
ຜູ້ຊົງຕ້ອງດຶງເອົາກຳລັງຂອງຕົນຈາກພຣະເຈົ້າ. ຝ່າຍໜຶ່ງມີພຣະບັນຍາ, ຄວາມກະລຸນາສົງສານ, ແລະ
ລົດອຳນາດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ; ອີກຝ່າຍໜຶ່ງມີຄວາມອ່ອນແອ, ຄວາມເປັນຄົນບາບ, ແລະ
ຄວາມໝົດຫວັງໂດຍສົມເຊື່ອ.”

“ພຣະເຈົ້າຊົງປາຖະໜາໃຫ້ພວກເຮົາມີອຳນາດຄອບງຳເໝືອດົນເອງ. ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ອາດຊ່ວຍພວກເຮົາໄດ້
ຫາກບາດສະຈາກຄວາມຍືນຍອມແລະຄວາມຮ່ວມມືຂອງພວກເຮົາ.
ພຣະວິນຍານອັນສະຫວັນດຳເນີນພຣະລາຊກິດຜ່ານທາງພະລັງແລະຄວາມສາມາດທີ່ປະທານແກ່ມະນຸດ.
ໂດຍລຳພັງຕົວຂອງພວກເຮົາເອງ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດນຳຈຸດປະສົງ ຄວາມປາຖະໜາ
ແລະແນວໃນມື້ຂອງຈິດໃຈ ໃຫ້ກົງກັນກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້; ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາ
'ເຕັມໃຈທີ່ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເຕັມໃຈ,' ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າ
'ທຳລາຍຄວາມຄິດປຸງແຕ່ງ ແລະທຸກສິ່ງສູງສົ່ງທີ່ຍົກຕົນຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານຄວາມຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ
ແລະນຳທຸກຄວາມຄິດໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ການຈຳນົດເຊື່ອຟັງພຣະຄຣິດ.' 2 Corinthians 10:5." Acts of the
Apostles, 482.

ສາມມື້ເຄີຍໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 11, ເມື່ອກະດູກແຫ້ງນອນຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນ, ເປັນສັນຍາລັກຂອງ
“ຖົນກັ່ນດານ,” ແລະ “ຖົນກັ່ນດານ” ເປັນຕົວແທນຂອງ “ເຈັດເທືອ” ໃນພຣະທຳເລວີ ບົດທີ 26.
ໃນຕອນສິ້ນສຸດແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍຂອງສາມມື້ເຄີຍນັ້ນ,
ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນໃຫ້ຢູ່ໃນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີພັນ ຈະຕ້ອງ “ຕົ້ນຂຶ້ນ” ແລະ “ສັນຜົນອອກ.” ຊິດສະເຕີໄວທ໌
ກ່າວວ່າ “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະສົງໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົ້ວລຸດ,
ກ່ອນທີ່ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຈະຕົກລົງເໝືອດໂລກຢ່າງເດັ່ນຊັດຫຼາຍຂຶ້ນ.”

ໃນຄວາມເກືອບພັນກັບ “ຄຣິດຈັກທີ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົ້ວລຸດ”
ນາງໄດ້ອ້າງເຖິງຂະບວນການແຍກອອກຂອງເຢເຣມີຍາ ຊຶ່ງກຳຈັດ “ສົງປະເສດອອກຈາກສົງຄຳຊ້າ.”
ນາງຍັງເຊື່ອມໂຍງເລື່ອງນີ້ເຂົ້າກັບມາລາກບົດທີສາມ
ບ່ອນທີ່ຜູ້ສົ່ງຂ່າວຄົນໜຶ່ງຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ. ຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ຕຽມທາງນັ້ນຄື
“ສຽງຂອງຜູ້ຮ້ອງໃນຖົນກັ່ນດານ” ຂອງເອຊາຍາ. ຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍານັ້ນຄືພຣະຄຣິດ,
ຜູ້ຊົງກຳລັງຕຽມເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີພັນຄົນ, ຜູ້ທີ່ “ດັງ” “ພວກເລວີ,”
“ຖືກພຣະອົງແຍກໄວ້ສຳລັບພຣະລາຊກິດພິເສດຂອງພຣະອົງ.” ຈາກນັ້ນ ນາງໄດ້ລະບຸພວກເຂົາວ່າເປັນບຸໂຮຫິດ,
ແລະອ້າງພຣະຜູ້ຊົງຕັດວ່າ, “ເຫດສະນັ້ນ ພວກທ່ານຈົ່ງສົມບູນແບບ,
ເໝືອນດັ່ງພຣະບິດາຂອງພວກທ່ານຜູ້ສະຖິດໃນສະຫວັນຊົງສົມບູນແບບ.”

ມີຂະບວນການຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົ້ວລຸດຢ່າງໜຶ່ງທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນຕອນທ້າຍຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຄອຍຖ້າ,
ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພິພາກສາກິດພິເສດສຳລັບຄົນໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີພັນໃຫ້ສຳເລັດ,
ແລະພຣະອົງຈະຊົງມີຄຣິສຕະຈັກທີ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົ້ວລຸດແລ້ວກ່ອນທີ່

“ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຈະຕົກລົງເໝືອນໂລກຢ່າງເດັ່ນຊັດຍິງຂຶ້ນ.”
ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງມີຢູ່ໃນໂລກແລ້ວ, ແຕ່ເມື່ອມີກົດໝາຍວັນອາທິດ
“ການພິພາກສາແຫ່ງການທຳລາຍຂອງພຣະເຈົ້າ” ຈະເລີ່ມຕົກລົງ.

ການພິພາກສາເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນ “ເວລາແຫ່ງພຣະກະລຸນາສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ.” ແຕ່ໃນການພິພາກສາ
ເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີພຣະກະລຸນາສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມເຂົ້າສູ່ຂະບວນການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດອັນຈຳເປັນ. “ການພິພາກສາ,”
ຊຶ່ງ “ຕົກລົງຢ່າງເດັ່ນຊັດຍິງ,” ຊຶ່ງບອກເຖິງການພິພາກສາທີ່ເປັນໝາຍສຳຄັນ. ມັນເປັນສັນຍານ,
ແລະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງໃຊ້ຄວາມວຸ່ນວາຍແລະຄວາມສັບສົນທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍການພິພາກສາເຫຼົ່ານັ້ນ
ເພື່ອຂີດເສັ້ນແບ່ງລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ຮັກສາ “ວັນພັກອັນບອມບິນ” ກັບຜູ້ທີ່
“ຮັກສາວັນຊະບາໂຕຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍມະໃນທຳຢ່າງຊື່ສັດ,” ເພາະນີ້ແມ່ນວິທີດຽວທີ່
“ໂລກຈະຖືກເຕືອນ.” ການພິພາກສາທີ່ເປັນສັນຍານນັ້ນເປັນພາບພົ້ນຫຼັງທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງໃຊ້ເພື່ອນຳພາ
ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນບາບໂລນ ໃຫ້ຮູ້ຈັກທຸກສັນຍານຂອງໜັງແສນສັງຄົມ.

ແຕ່ ຊົດສະເຕີ ວາຍ ບໍ່ໄດ້ພຽງແຕ່ອ້າງເຖິງມາລາກບົດທຶນສາມເທົ່ານັ້ນ;
ນາງຍັງໄດ້ຮ່ວມເອົາຂໍ້ສຸດທ້າຍຂອງພຣະທຳມາລາກບົດທຶນໄວ້ດ້ວຍ, ແລະອີກຄັ້ງໜຶ່ງໄດ້ອ້າງເຖິງ “ສຽງ”
ທີ່ຈະຕ້ອງຈັດຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບຜູ້ສັ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ.
ຂໍ້ສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງການຕຽມພ້ອມສຳລັບຜູ້ສັ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ,
ແຕ່ກ່າວເຖິງການລະນຶກເຖິງພຣະບັນຍັດຂອງໂມເຊ, ແລະການຫັນໃຈຂອງພາໂປຫາລູກ ແລະຂອງລູກໂປຫາພໍ່.
“ສຽງ” ນັ້ນກ່ອນອັນໝົດໄດ້ຈັດຕຽມທາງສຳລັບພຣະຄຣິດ, ໃນຖານະຜູ້ສັ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ,
ໃຫ້ສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ
ແລະຊຳລະປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຜູ້ຜິດຫວັງແຕ່ໄດ້ຖືກບຸກໃຫ້ຕົ້ນຂຶ້ນ
ເພື່ອວ່າເຂົາທັງຫຼາຍຈະສາມາດບັນລຸວຽກງານຂອງທຸກສັນຍານ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ມາລາກຈຶ່ງກ່າວເຖິງອີກດ້ານໜຶ່ງຂອງພາລະກົດຂອງ “ສຽງ” ນັ້ນ.

ພຣະອົງ “ຈະຫັນໃຈຂອງພາໂປຫາລູກ, ແລະໃຈຂອງລູກໂປຫາພໍ່ຂອງພວກເຂົາ,”
ແລະພຣະອົງຈະກະທຳພະລາຊະກິດໃນຄວາມສຳພັນກັບພຣະບັນຍັດທີ່ໄດ້ປະທານໄວ້ທຳໄຮເຣັບ. ເອລີຍາ,
ຜູ້ຊົງກຳແມ່ນ “ສຽງ” ຂອງເອຊາຢາດ້ວຍນັ້ນ, ຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນບາບຂອງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ສິ່ງນີ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂະບວນການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. ມີຄຳນຶກຂອງບາບພຽງຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນ,
ຄືການລະເມີດພຣະບັນຍັດທີ່ໄດ້ປະທານໄວ້ທຳໄຮເຣັບ. ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາແມ່ນເອລີຍາ,
ແລະພະລາຊະກິດຂອງທ່ານກ່ຽວກັບມືອີງປະກອບນັ້ນຢ່າງແນ່ນອນ.

ໃນສະໄໝນັ້ນ ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາໄດ້ມາ ປະກາດຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານແຫ່ງແຂວງຢູດາຍ, ແລະເວົ້າວ່າ,
“ຈົ່ງກັບໃຈເສຍໃໝ່ ເພາະວ່າອານາຈັກແຫ່ງສະຫວັນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ.”
ເພາະຜູ້ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ສາດສະດາເອຊາຢາໄດ້ກ່າວເຖິງໄວ້ວ່າ,
“ສຽງຂອງຜູ້ໜຶ່ງຮ້ອງຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານວ່າ, ຈົ່ງຈັດຕຽມທາງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈົ່ງເຮັດເສັ້ນທາງຂອງພຣະອົງໃຫ້ກົງ.” ໂຢຮັນຄົນນັ້ນນຸ່ງຫົ່ມດ້ວຍຂົນອຸດ ແລະຄາດແອວດ້ວຍສາຍໜັງ;
ອາຫານຂອງລາວຄືຕົກແຕນ ແລະນ້ຳເຜັງປ່າ. ແລ້ວຊາວເຢຣູຊາເລັມ, ຊາວຢູດາຍທັງໝົດ,
ແລະປະຊາຊົນທົ່ວເຂດຮອບແມ່ນ້ຳຢໍເດນ ພາກັນອອກໄປຫາລາວ,
ແລະໄດ້ຮັບບັບຕີສະມາຈາກລາວໃນແມ່ນ້ຳຢໍເດນ ໂດຍສາລະພາບບາບຂອງຕົນ.
ແຕ່ເມື່ອລາວເຫັນພວກຟາຣີຊາຍ ແລະພວກຊາດູກາຍຫຼາຍຄົນ ມາຮັບບັບຕີສະມາຈາກລາວ,
ລາວກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, “ພວກຊາດູກາຍເອີຍ,
ໃຜໄດ້ເຕືອນພວກທ່ານໃຫ້ໝັ້ນພື້ນຈາກພຣະພໍ່ໂລດທີ່ຈະມານັ້ນ?”

ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງເກີດຜົນອັນສົມຄວນແກ່ການກັບໃຈເສຍໃໝ່; ແລະຢ່າຄິດເວົ້າຢູ່ໃນໃຈຂອງຕົນວ່າ,
ພວກເຮົາມີອັບຮາກມເປັນບົດາ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານວ່າ

ພຣະເຈົ້າຊົງສາມາດຍົກບຸດຫຼານໃຫ້ແກ່ອັບຮາຮາມຈາກກອນຫີນເຫຼົ້າໄດ້. ບັດນີ້
ຂວານກໍໄດ້ວາງໄວ້ທຶກຂອງຕົນໄມ້ແລ້ວ; ດັ່ງນັ້ນ ຕົນໄມ້ທຸກຕົນທີ່ປະກົດຜົນດີ ກໍຈະຖືກຕັດລົງ
ແລະຖືກໂຍນເຂົ້າໃນໄຟ. ຝ່າຍຂ້າພະເຈົ້າ ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ພວກທ່ານດ້ວຍນ້ຳເພື່ອການກັບໃຈເສຍໃໝ່;
ແຕ່ພຣະອົງຜູ້ສະເດັດມາພາຍຫຼັງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນ ຊົງລົດເດດຍົກວ່າຂ້າພະເຈົ້າ,
ແມ່ນແຕ່ຈະຫາບເກີບຂອງພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ສົມຄວນ;
ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ພວກທ່ານດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະດ້ວຍໄຟ.
ພຣະອົງຊົງຖືພັດວັດເຂົ້າຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ,
ແລະພຣະອົງຈະຊົງຊໍາລະລາມນວດເຂົ້າຂອງພຣະອົງໃຫ້ສະອາດຢ່າງສົມເຊື່ອງ,
ແລະຈະຊົງເກັບເຂົ້າສາລີຂອງພຣະອົງເຂົ້າໄວ້ໃນຍັງ; ແຕ່ແກບນັ້ນ ພຣະອົງຈະຊົງເຜົາເສຍດ້ວຍໄຟທີ່ບໍ່ດັບ.
ມັດທາຍ 3:1-12.

ໂຢຮັນ ຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ ໄດ້ມາສູ່ "ຖິ່ນກັນດານ" ຂອງສາມມື້ເຄື່ອງໃນພຣະນິມົດບົດທີ 11,
ເພາະວ່າບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງຫຼາຍກຳລັງກ່າວເຖິງວັນສຸດທ້າຍຫຼາຍກວ່າວັນເວລາທີ່ພວກເຂົາມີຊີວິດຢູ່
ທ່ານໄດ້ນຳຂ່າວສານໃຫ້ກັບໃຈຈາກບາບ, ເພາະວ່າອານາຈັກແຫ່ງສະຫວັນຢູ່ໃກ້ແລ້ວ,
ດັ່ງດຽວກັນກັບພຣະນິມົດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດຖືກເປີດເຜີຍອອກເມື່ອ "ເວລາຢູ່ໃກ້ແລ້ວ." ໂຢຮັນ
ຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ ເປັນພາບປະກອບແຫ່ງພາລະກິດຂອງ "ສຽງ," ເພາະຕາມພຣະເຢຊູແລ້ວ,
ທ່ານກໍແມ່ນເອວຢາຜູ້ທີ່ຈະມານັ້ນດ້ວຍ.

ເພາະວ່າບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ ແລະ ພຣະບັນຍັດໄດ້ພະຍາກອນມາຈົນເຖິງໂຢຮັນ.
ແລະຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍຍິນດີຮັບໄວ້, ຜູ້ນີ້ແມ່ນເອວຢາຜູ້ທີ່ຈະຕ້ອງມາ. ຜູ້ໃດມີຫຼັກສຳລັບຟັງ
ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຟັງເຖິດ. ມັດທາຍ 11:13-15.

ພຣະເຢຊູຊົບອກວ່າ ອັດຕະລັກທາງຄຳພະຍາກອນຂອງໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມານັ້ນເປັນການທົດສອບ.
ພຣະອົງຕັດຢ່າງກົງໄປກົງມາວ່າ, "ຖ້າພວກທ່ານຈະຍອມຮັບສິ່ງນີ້".
ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍຊົງໝຸນໃຈພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໃຫ້ຮັບເອົາສິ່ງນັ້ນ ໂດຍການກ່າວວ່າ, "ຜູ້ໃດມີຫຼັກສຳລັບຟັງ
ກໍຈົ່ງຟັງເຖິດ." ໃຫ້ເຂົາຟັງຫຍັງ? ໃຫ້ເຂົາຟັງວ່າ ຜູ້ໃດເປັນສຽງທີ່ມາສູ່ຖິ່ນກັນດານຄັ້ງສຸດທ້າຍໃນພຣະຄຳພີ
ແລະຕຽມທາງໄວ້ໃຫ້ຜູ້ສັ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ເພື່ອຈັດຕຽມຄົນຫນຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນຄົນ
ໃຫ້ກະທຳພາລະກິດພິເສດໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການພິພາກສາອັນເປັນໝາຍສຳຄັນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໂຢຮັນນຸ່ງ "ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມດ້ວຍຂົນອູດ ແລະ ຄາດຫນັງຮັດແອວຢູ່ຮອບແອວຂອງທ່ານ; ແລະ
ອາຫານຂອງທ່ານແມ່ນຕົກແຕນ ແລະ ນ້ຳເຜີ້ງປ່າ." "ອາຫານ" ຂອງທ່ານແມ່ນຂ່າວສານຂອງອິດສະລາມ,
ເພາະວ່າຄຳວ່າ "ຕົກແຕນ" ເປັນຕົວແທນຂອງອິດສະລາມ, ແລະ ນ້ຳເຜີ້ງແມ່ນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຊົງຫວານຢູ່ໃນປາກຂອງທ່ານ. ຂ່າວສານອັນຫວານທີທ່ານໄດ້ກິນນັ້ນ ແມ່ນກ່ຽວກັບ "ລາປ່າ" ແຫ່ງອາຣາເບຍ,
ຊົງເປັນສັນຍາລັກທຳອິດທີ່ສຸດຂອງອິດສະລາມໃນພຣະຄຳພີ.
ຂ່າວສານອັນຫວານຂອງລາປ່າແຫ່ງອາຣາເບຍຂອງອິດສະລາມ, ຊົງກຳຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ "ຕົກແຕນ"
ດ້ວຍນັ້ນ, ກໍໄດ້ຖືກຖັກທໄວ້ໃນເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງທ່ານເຊັ່ນກັນ,
ເພາະອຸດກໍເປັນອີກສັນຍາລັກຫນຶ່ງຂອງອິດສະລາມ. ການນຳໃຊ້ຄຳວ່າ "ຕົກແຕນ"
ເປັນສັນຍາລັກຂອງອິດສະລາມນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນການບົດເບືອນພຣະຄຳ,
ແມ່ນແມ່ນວ່າອາຫານທີ່ໂຢຮັນກິນນັ້ນຈະອ້າງເຖິງຕົນຕົກແຕນ ແລະ ບໍ່ແມ່ນແມງໄມ້ກໍຕາມ. ຄຳວ່າ
"ຕົກແຕນ" ເປັນສັນຍາລັກຂອງອິດສະລາມ, ແລະ ໂຢຮັນບໍ່ໄດ້ເປັນຕົວແທນການກິນອາຫານຜ່າຍກາຍໃດໆ;
ອາຫານຂອງທ່ານເປັນສັນຍາລັກຂອງຂ່າວສານຜ່າຍຄຳພະຍາກອນທີ່ທ່ານໄດ້ກິນ.

ສາຍຄາດພຣະອົງນັ້ນຄື "ຄຳພະຍາກອນ" ທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນພຣະທຳຮາບາກກາ.
ຄຳພະຍາກອນນັ້ນໄດ້ລວບຮວມເອົາຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ, ເວລາຄອຍຖ້າຂອງພວກຍິງພິມມະຈັນ,
ແລະຮາກຖານຂອງອັດເວນຕິສົມ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ເທິງບັນດາແຜນພັງອັນສັກສິດ.

ຮາບາກຸກເປັນດັ່ງສາຍຄາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ທີ່ຜູກມັດຄວາມຈົງທັງປວງນັ້ນໄວ້ດ້ວຍກັນ.

ເພາະນິມິດນັ້ນຍັງຄົງມີສຳລັບເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ ແຕ່ໃນບັນຍາຍມັນຈະກ່າວອອກ ແລະຈະບໍ່ມີສາ;
ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຊັກຊ້າ ຈົ່ງຄອຍຖ້າມັນ; ເພາະວ່າມັນຈະມາຢ່າງແນ່ນອນ ມັນຈະບໍ່ຊັກຊ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງແມ່,
ຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຍົກຕົນຂຶ້ນນັບທຸ່ງຕັ້ງໃນຕົວເຂົາ:
ແຕ່ຜູ້ຊອບທຳຈະດຳລົງຊີວິດໂດຍຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ. ຮາບາກຸກ 2:3, 4.

ຂໍ້ຄວາມພະຍາກອນທີ່ມັດຂໍ້ຄວາມຕ່າງໆ ອັນປະກອບເປັນຄຳເຕືອນຂອງ "ສຽງ" ເຂົ້າໄວ້ດ້ວຍກັນດັ່ງສາຍແອວ
ຄື ຄຳອຸປະມາເຮືອງພວກຍິງພົມມະຈາຣີ ໃນຄວາມສຳພັນກັບນິມິດທີ່ວ່າຊ້າ ແຕ່ຈະກ່າວອອກມາ.
ນິມິດແຫ່ງການຮ້ອງໃນເວລາທຸ່ງຄືນ ກໍໃຫ້ເກີດການຈຳແນກລະຫວ່າງຄົນຊົ່ວຊ້າ ຜູ້ຊົງ
"ຈິດວິນຍານຂອງລາວຍົກຕົນຂຶ້ນ" ແລະຄົນປະເສີດ ຜູ້ຊົງຖືກນັບວ່າຊອບທຳໂດຍຄວາມເຊື່ອ.
ການຖືກນັບວ່າຊອບທຳໂດຍຄວາມເຊື່ອ ຄືສາຍແອວທີ່ "ສຽງ" ສວມໃສ່.

ຄວາມຊອບທຳຈະເປັນສາຍຄາດແອວແຫ່ງບັນເອວຂອງພຣະອົງ,
ແລະຄວາມສັດຊື່ຈະເປັນສາຍຄາດແຫ່ງສະໄພກຂອງພຣະອົງ. ເອຊາຍາ 11:5.

ເມື່ອ "ສຽງຂອງຜູ້ຮ້ອງໃນຖົນກັນດານ" ແຫ່ງຄວາມຜິດຫວັງໄດ້ມາເຖິງ, ຫຼັງຈາກຄວາມຜິດຫວັງຂອງວັນທີ 18
ກໍລະກົດ 2020, ຂ່າວສານຂອງລາວກໍເປັນຂ່າວສານດຽວກັນກັບທີ່ເຄື່ອນມານັບແຕ່ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001.
ຂ່າວສານນັ້ນຈາກເວລາຜູ້ຈະມາ, ຖືກກະດູກແຫ່ງທິຕາຍແລ້ວອັນກຳລັງຄອຍຖ້າດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງ, ຄືວ່າ
ອີສະລາມແມ່ນ "ການພິພາກສາອັນເປັນສັນຍານ,"
ຊຶ່ງເປັນພາກພື້ນຫຼັງໃຫ້ແກ່ລູກອື່ນໆຂອງພຣະເຈົ້າໃນບາບໂລນໄດ້ຮຽນຮູ້ຄວາມຊອບທຳ.

ທາງຂອງຄົນຊອບທຳນັ້ນທຸ່ງຕັ້ງ; ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຊອບທຳທຸ່ງຢ່າງສູງສຸດ,
ພຣະອົງຊົງຊົງຕວງທາງຂອງຄົນຊອບທຳ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນທາງແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງ,
ຂ້າແຕ່ພຣະຢາເວ, ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຄອຍຖ້າພຣະອົງ;
ຄວາມປາຖະໜາແຫ່ງຈິດວິນຍານຂອງພວກຂ້ານ້ອຍຄືມຶ່ງສູ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ
ແລະການລະນຶກເຖິງພຣະອົງ. ດ້ວຍຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍ
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ປາຖະໜາຫາພຣະອົງໃນເວລາກາງຄືນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍຈິດວິນຍານພາຍໃນຂອງຂ້ານ້ອຍ
ຂ້ານ້ອຍຈະສະແຫວງຫາພຣະອົງແຕ່ເຈົ້າ; ເພາະເມື່ອການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ,
ບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນໂລກຈະຮຽນຮູ້ຄວາມຊອບທຳ. ເອຊາຍາ 26:7-9.

ໂຢຮັນ ຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ, ຜູ້ຊົງເປັນເວລາທີ່ຈະມາ, ເປັນ "ສຽງ" ໃນ "ຖົນກັນດານ"
ຂອງສາມມື້ເຄື່ອງໃນພຣະນິມິດບົດທຳອິດເອັດ.
ພັນທະກົດຂອງທ່ານຮວມເຖິງການຊື້ໃຫ້ແກ່ຫຸ້ນຊົ່ວອາຍຸທີ່ສີແດງແລະຊົ່ວອາຍຸສຸດທ້າຍຂອງອັດເວັນຕົດ,
ຜູ້ຊົງຈິດວິນຍານຂອງເຂົາຖືກຍົກສູງຂຶ້ນ ແລະກຳລັງວາງໃຈໃນມຸ່ງລະດົກທາງວິນຍານຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຕົນ,
ແຕ່ຮູ້ສຶກວ່າພຣະພິເລດຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຈະມາເຖິງ. ເຂົາເປັນຊົ່ວອາຍຸທີ່ສີ,
ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ສະແດງຕົນອອກຢ່າງສົມບູນເປັນຊົ່ວອາຍຸທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບພຣະຄຣິດໂດຍສົ້ນເຊີງ.
ເຂົາເປັນຊົ່ວອາຍຸຂອງໂຟດ, ແຕ່ເຂົາຍັງອ້າງເຖິງອັບຮາຮາມຜູ້ເປັນບໍດີຂອງເຂົາ
ເພື່ອໃຫ້ແຍ້ງວ່າແທ້ຈິງແລ້ວເຂົາເປັນຊົ່ວອາຍຸຂອງພຣະເມສານ້ອຍ.
ຊົ່ວອາຍຸຂອງພຣະເມສານ້ອຍແມ່ນຊົ່ວອາຍຸທີ່ຖືກເລືອກຂອງເປໂຕ,
ຄືຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະເມສານ້ອຍໄປບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງສະເດັດໄປ.

ໂຢຮັນໄດ້ນຳສະເໜີບາບຂອງຜູ້ທີ່ມາຟັງຂ່າວສານຂອງລາວຢ່າງຊັດເຈນ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈ
ແລະໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ. ລາວຍັງໄດ້ແຈ້ງແກ່ພວກເຂົາອີກວ່າ ຈະມີພຣະອົງຜູ້ໜຶ່ງມາຕາມຫຼັງລາວ
ຜູ້ຊົງຈະຊຳລະລາຍນວດຂອງພຣະອົງໃຫ້ສະອາດໝົດຈົດ. ພຣະອົງນັ້ນຄືຜູ້ສັງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ພຣະອົງຄື
"ຊາຍຖູຂຶຟຸນ" ຜູ້ກວາດເງິນຕາ ແລະອັນມະນີບົດອອກໄປທາງໜ້າຕ່າງ ແລະຟື້ນຟູອັນມະນີເດັດຂຶ້ນມາ

ຊຶ່ງຈາກນັ້ນກ່ຮ່ອງປະກາຍສວ່າງກວ່າເກົ່າສິບເທົ່າ ຫຼາຍກວ່າເມື່ອຄາວທີ່ William Miller ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳໂດຍທູດສະຫວັນ ໃນວຽກງານຮວບຮວມອັນມະນີເທັດມີໃນການເຄື່ອນໄຫວແຫ່ງທູດອົງທຳອິດ.

ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາໄດ້ກ່າວປະນາມຢ່າງກົງໄປກົງມາຕໍ່ຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງອາດເວນຕິດລາໂອດີເຊຍໃນອັບຮາຮາມຜູ້ເປັນບົດາຂອງພວກເຂົາ, ເພາະວ່າເອລີຍາຜູ້ຈະມານັ້ນມີໜ້າທີ່ໃຈຂອງບັນດາບົດາໄປຫາບັນດາບຸດຫຼານ ແລະຂອງບັນດາບຸດຫຼານໄປຫາບັນດາບົດາເຊັ່ນດຽວກັນ. ຫຼັກການແຫ່ງການນຳໃຊ້ຕາມພຣະຄຳພີຂອງສົງທຳອິດແລະສົງສຸດທ້າຍໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນພາລະກິດນັ້ນ, ແຕ່ໃນຂະນະດຽວກັນ ກໍເປັນການສະແດງເຖິງຢາຮັກສາສຳລັບຜູ້ທີ່ພົບວ່າຕົນຢູ່ໃນສະພາບກະຈັດກະຈາຍ, ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູ, ຕາຍຢູ່ໃນຖິ້ມກັນດານ. ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຮັບຮູ້ບາບຂອງຕົນ, ແລະບາບຂອງບັນດາບົດາຂອງຕົນ ແລະກັບໃຈ. ຄວບຄູ່ໄປກັບການຮັບຮູ້ບາບຂອງຕົນ ແລະບາບຂອງບົດາຂອງພວກເຂົານັ້ນ, ພວກເຂົາຍັງຕ້ອງຍອມຮັບດ້ວຍວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຢູ່ກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງຖິ້ມກັນດານສາມມື້ເຄື່ອງ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ພວກເຂົາຕ້ອງຍອມຮັບວ່າ ພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຢູ່ກັບພວກເຂົາໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ.

ແລະພວກທ່ານທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ຈະຊຸດໂຊມລົງເນື່ອງດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຕົນ ໃນແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູຂອງພວກທ່ານ; ແລະພວກເຂົາຈະຊຸດໂຊມລົງພ້ອມກັບພວກເຂົາ ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຕົນດ້ວຍ. ຖ້າພວກເຂົາຈະສາລະພາບຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຕົນ ແລະຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຕົນ, ພ້ອມກັບການລ່ວງລະເມີດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ລ່ວງລະເມີດຕ່ຳເຮົາ, ແລະທັງຍອມຮັບວ່າພວກເຂົາໄດ້ດຳເນີນຕົນຢ່າງຂັດຂືນຕ່ຳເຮົາ; ແລະວ່າເຮົາເອງກໍໄດ້ດຳເນີນຢ່າງຂັດຂືນຕ່ຳພວກເຂົາດ້ວຍ, ແລະໄດ້ນຳພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ; ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນໃຈທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດຂອງພວກເຂົາຖ້ອມລົງ, ແລະພວກເຂົາຍອມຮັບການລົງໂທດເນື່ອງດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຕົນ: ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈະລະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາກັບຢາໂຄບ, ແລະພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາກັບອີຊາກດ້ວຍ, ແລະເຮົາຈະລະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາກັບອັບຮາຮາມດ້ວຍ; ແລະເຮົາຈະລະນຶກເຖິງແຜ່ນດິນ. ພຣະທຳເລວີ 26:39–42.

ຄຳສາບແຈງນັ້ນເກີດຂຶ້ນ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ລະນຶກເຖິງວັນຊະບາໂຕຂອງແຜ່ນດິນ.

ໂຢຮັນ ຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ, ຜູ້ຊົງເປັນເອລີຍາທີ່ຈະມາ, ໄດ້ເປັນແບບຢ່າງແຫ່ງ “ສຽງ” ໃນຖິ້ມກັນດານຂອງສາມມື້ເຄື່ອງໃນພຣະນິມິດບົດທີ 11. ທ່ານຈະນຳພາກະດູກແຫ້ງທີ່ຕາຍແລ້ວໃຫ້ “ລະນຶກເຖິງ” ພຣະບັນຍັດຂອງໄມເຊຍໂຮເຣບ, ແລະຖ້າພວກເຂົາເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ແລ້ວຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາຈະ “ລະນຶກເຖິງ” ພັນທະສັນຍາຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ຈະເປັນໄດ້ກັດເມື່ອພວກເຂົາສາລະພາບບາບຂອງຕົນ, ບາບຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຕົນ, ແລະຍິ່ງກວ່ານັ້ນອັນເປັນການຖ້ອມຕົນ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງລະບຸການລ່ວງລະເມີດທີ່ “ພວກເຂົາໄດ້ລ່ວງລະເມີດຕ່ຳ” ພຣະເຈົ້າ.

ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຍອມຮັບດ້ວຍວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ດຳເນີນຢູ່ “ຢ່າງຂັດຂືນ” ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະວ່າ ພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ດຳເນີນ “ຢ່າງຂັດຂືນ” ຕໍ່ພວກເຂົາເຊັ່ນກັນ.

ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຮັບຮູ້ດ້ວຍວ່າ ພວກເຂົາແມ່ນກະດູກແຫ້ງທີ່ຕາຍແລ້ວຢູ່ຕາມຖະໜົນໃນ Revelation ບົດ 11, ເພາະພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຍອມຮັບວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູ, ແລະແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູນັ້ນຄືຄວາມຕາຍ.

ຕາມຄຳກ່າວຂອງໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ, ພວກເຂົາຍັງຈຳເປັນຕ້ອງຕອບຄຳຖາມວ່າ ຜູ້ໃດແມ່ນ "ສຽງ"
ທີ່ຮ້ອງຢູ່ໃນ "ຖິ້ມກັນດານ," ເພາະໂຢຮັນໄດ້ຖາມວ່າ,
"ຜູ້ໃດໄດ້ຕືອນພວກເຈົ້າໃຫ້ຫລົບໜີຈາກພຣະເຟໂລດທີ່ຈະມາເຖິງ?"

ເຮົາຈະສືບຕໍ່ຫົວຂໍ້ເຫຼົ່ານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຖືກບັນຊາວ່າ: 'ຈົ່ງຮ້ອງປະກາດຢ່າງດັງ, ຢ່າຍື່ງໄວ້,
ຈົ່ງຍົກສຽງຂອງເຈົ້າຂຶ້ນເໝືອນແກດ, ແລະສະແດງແກ່ປະຊາກອນຂອງເຮົາເຖິງການລ່ວງລະເມີດຂອງເຂົາ,
ແລະແກ້ວົງວານຂອງຢາໂຄບເຖິງບາບຂອງເຂົາ.' ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວເຖິງຜູ້ຄົນເຫຼົ່ານີ້ວ່າ:
'ພວກເຂົາສະແດງຫາເຮົາທຸກວັນ, ແລະຊົມຊືມທີ່ຈະຮູ້ຈັກທາງຂອງເຮົາ,
ບານດັງຊາດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ປະພຶດຄວາມຊອບທຳ.' ນີ້ແມ່ນປະຊາຊົນພວກໜຶ່ງທີ່ຫຼອກລວງຕົນເອງ,
ຖືວ່າຕົນເອງຊອບທຳ, ແລະພິຈາລະນາໃນຕົນເອງ, ແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ຮ້ອງປະກາດຢ່າງດັງ
ແລະສະແດງແກ່ພວກເຂົາເຖິງການລ່ວງລະເມີດຂອງຕົນ. ໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ
ວຽກງານນີ້ໄດ້ຖືກກະທຳເພື່ອປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະໃນບັດນີ້ຍັງຈຳເປັນຫຼາຍກວ່າເມື່ອໃດທັງໝົດ." *Testimonies, volume 5, 299.*